

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowego "P.(...)"

Sp. z o.o. w Ś.

przeciwko Gminie Miasta Ś.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2008 r.,

skargi strony powodowej o wznowienie postępowania w sprawie kasacji od postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 29 maja 1998 r., sygn. akt I ACz (...) zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r. sygn. akt III CKN (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W dniu 22 lipca 2008 r. powód Przedsiębiorstwo P.(...) Sp. z o.o. w Ś. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., III CKN 9...). Wskazano, że Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu uwzględnił skargę powoda, jednakże Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 19 października 2005 r., V CO (...), odrzucił skargę o wznowienie postępowania. Powód powołał się na wydane w późniejszym czasie postanowienie SN z dnia 17 kwietnia 2007 r., I PZ 5/07, w którym stwierdzono, że wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka uznający, że doszło do naruszenia prawa strony do rzetelnego procesu sądowego, gwarantowanego przez art. 6 ust. 1 Konwencji

o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), może stanowić okoliczność uzasadniającą wznowienie postępowania z powodu jego nieważności (art. 401 pkt 2 k.p.c.), także wówczas, gdy postępowanie nie zakończyło się wyrokiem, lecz postanowieniem o charakterze formalnym. Powód twierdzi, że rozbieżność w orzecznictwie powstała na tle interpretacji przepisów k.p.c. tworzy nową sytuację prawną powoda, co daje podstawy do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania sądowego. Jako podstawę wznowienia wskazano orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona skarga o wznowienie postępowania podlega badaniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., które polega na sprawdzeniu, czy sporządzona skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia. Badanie sądu ogranicza się do oceny, czy twierdzenia skargi stanowią ustawową podstawę wznowienia, a nie czy są merytorycznie zasadne. Innymi słowy, zasadnicze znaczenie w przedmiotowej sprawie ma kwestia, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia, co stanowi przesłankę jej dopuszczalności.

Skarga o wznowienie postępowania jest instytucją wyjątkową w tym znaczeniu, że przysługuje od ściśle określonych orzeczeń i na ściśle określonej podstawie. *Ratio legis* takiego jej ukształtowania stanowi potrzeba zabezpieczenia stabilności prawomocnych merytorycznych orzeczeń, a poprzez to ładu prawnego przez nie stworzonego.

Podstawy wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym rozstrzygnięciem zostały przez ustawodawcę enumeratywne wyliczone w ustawie. Nawet sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 - 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi kasacyjnej na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli z uzasadnienia skargi wynika, że wskazywana podstawa nie zachodzi (por. postanowienie SN z dnia 28 października 1999 r., I UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133, postanowienie SN z dnia 18 kwietnia 2008 r., IV CO 3/08, niepubl.). W przedmiotowej sprawie strona wskazuje na odmienne rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego wydane w sprawie V CO 16/05 oraz w sprawie I PZ 5/07. Należy zwrócić uwagę, że powstanie nieuniknionych czasem rozbieżności w interpretacji przepisów prawa, związane z dokonaniem odmiennej wykładni, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym rozstrzygnięciem sądu. Fakt

wydania odmiennego rozstrzygnięcia w innej sprawie nie modyfikuje sytuacji prawnej strony w danej sprawie cywilnej. Należy zatem uznać, że odmienna ocena prawna, poczyniona w innym postępowaniu nie stanowi podstawy wznowienia postępowania (por. postanowienie SN z dnia 29 stycznia 2008 r., IV CZ 2/08, niepubl.).

Zgodnie z utrwalonym poglądem w orzecznictwie Sądu Najwyższego, skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nie odpowiadający ustawie, ale także wówczas, gdy wskazane w niej okoliczności wskazują, że w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (por. wyrok z dnia 16 maja 2007 r., III CSK 56/07, niepubl., postanowienie SN z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 40/07, niepubl., postanowienie SN z dnia 18 marca 2008 r., IV CZ 20/08, niepubl.).

Z przedstawionych względów uznając, że skarga powoda o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 410 § 1 k.p.c.).